

הסתלקות הרחמים, משום זה לא באה במשפט, כמו שנאמר (משלי א') ויש נספה בלא משפט. ועל כן, ואיש תרומות יִהְרֹסְנָה.

ואם תאמר, הרי דוד המלך היה איש תרומה? אלא ברחמים. ולא עוד, אלא (דוד המלך איש תרומה היה והארץ התקיימה בשבילו, כך הוא ודאי. אבל הכל ברחמים היה) שְׁהָרִי כְּתוּב (ישעיה נה) חסדי דוד הנאמנים, כמו שנדבק בזה - נדבק בזה.

בא ראה, כל ימי דוד המלך היה משתדל (בשביל) שהתרומה הזו תתקשר למשפט ויזדווגו כאחד. (כדי שיתקיים בארץ) בא שלמה זונג אותם כאחד, ועמדה הלבנה בשלמות, ועמדה הארץ בקיום. בא צדקיהו והפריד אותם, ונשארה הארץ בלא משפט, ונפגמה הלבנה ונחרבה הארץ, אז ואיש תרומת יִהְרֹסְנָה.

ובא ראה, שמן לכהנים, יין ללוים, לא משום שצריכים יין, אלא מיין המשמר שבא לצד שלהם כדי לחבר הכל כאחד, ולשמח את כל העולמות שהכל ימצא בהם, ימין ושמאל כלולים זה עם זה, שימצא בהם חביבות לכל ואהבה של בני האמונה.

מי שרצונו נדבק בזה, הוא שלם בעולם הזה ובעולם הבא, וימצא כל ימיו שדבוק בתשובה, המקום שיין ושמן מצויים. אז לא ידבק אחרי העולם הזה, לא לעשר ולא לתשוקה שלו. ושלמה המלך צווח על כך ואומר, (משלי כא) אהב יין ושמן לא יעשיר, שְׁהָרִי עֶשֶׂר אחר יזדמן לו, שיהיה לו חלק בו ולהיות לו חלק בעולם הבא, המקום שיין ושמן שורים בעולם הזה ובעולם הבא. מי שאוהב את המקום הזה לא צריך עשר ולא רודף אחריו. אשרי הצדיקים שמשתדלים בעשר העליון כל

לא אתיא במשפט, כמה דאת אמר (משלי יג) ויש נספה בלא משפט, ועל דא, ואיש תרומת יִהְרֹסְנָה.

ואי תימא, הא דוד מלכא איש תרומה הוה, אלא ברחמי. ולא עוד אלא (כ"א דוד מלכא איש

תרומה הוה וארעא אתקיימא בניניה הכי הוא ודאי. אבל בלא ברחמי הוה) דהא כתיב (ישעיה נה) חסדי דוד הנאמנים, כמה דאתדבק בהאי, אתדבק בהאי.

הא חזי, כל יומי דדוד מלכא, הוה משתדל (בגין) דהאי תרומה, יתקשר במשפט, ויזדווגון כחדא. (בגין דתקנים בארעא) אתא שלמה וזווג לון כחדא, וקיימא סיהרא באשלמותא, וקיימא ארעא בקיימא. אתא צדקיהו ואפריש לון, ואשתארת ארעא בלא משפט, ואתפגימת סיהרא, ואתחריבת ארעא, כדין ואיש תרומת יִהְרֹסְנָה.

ותא חזי, שמן לכהני, ויין לליואי. לא בגין דבעיין יין, אלא מיין דמנטרא אתי לסטרא דלהון, לחברא פלא כחדא, ולמחדי עלמין בלהו, לאשתפחא בהו כלא, ימינא ושמאלא כליל דא בדא. לאשתפחא בהו חביבותא דכלא, ורחימותא דבני מהימנותא. מאן דאתדבק רעותיה בהאי, הוא שלים בהאי עלמא, ובעלמא דאתי, וישתפח כל יומי

דאתדבק בתשובה, אתר דיין ושמן משתפחי. כדין לא יתדבק בתר עלמא דא, לא לעתרא, ולא לכסופא דיליה. ושלמה מלכא צווח על דא ואמר, (משלי כא) אוהב יין ושמן, לא יעשיר, דהא עותרא אחרא יזדמן ליה, למְהוּי ליה חולקא ביה, ולמְהוּי ביה חולקא בעלמא דאתי, אתר דיין ושמן שרדיין בעלמא דא ובעלמא דאתי. ומאן דרחים ליה להאי אתר, לא בעי עותרא ולא רדיף אבתריה. זכאין